

Setmanari humorístich, popular y catalá de boua mena
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH

SORTIRÁ CADA DIVENDRES

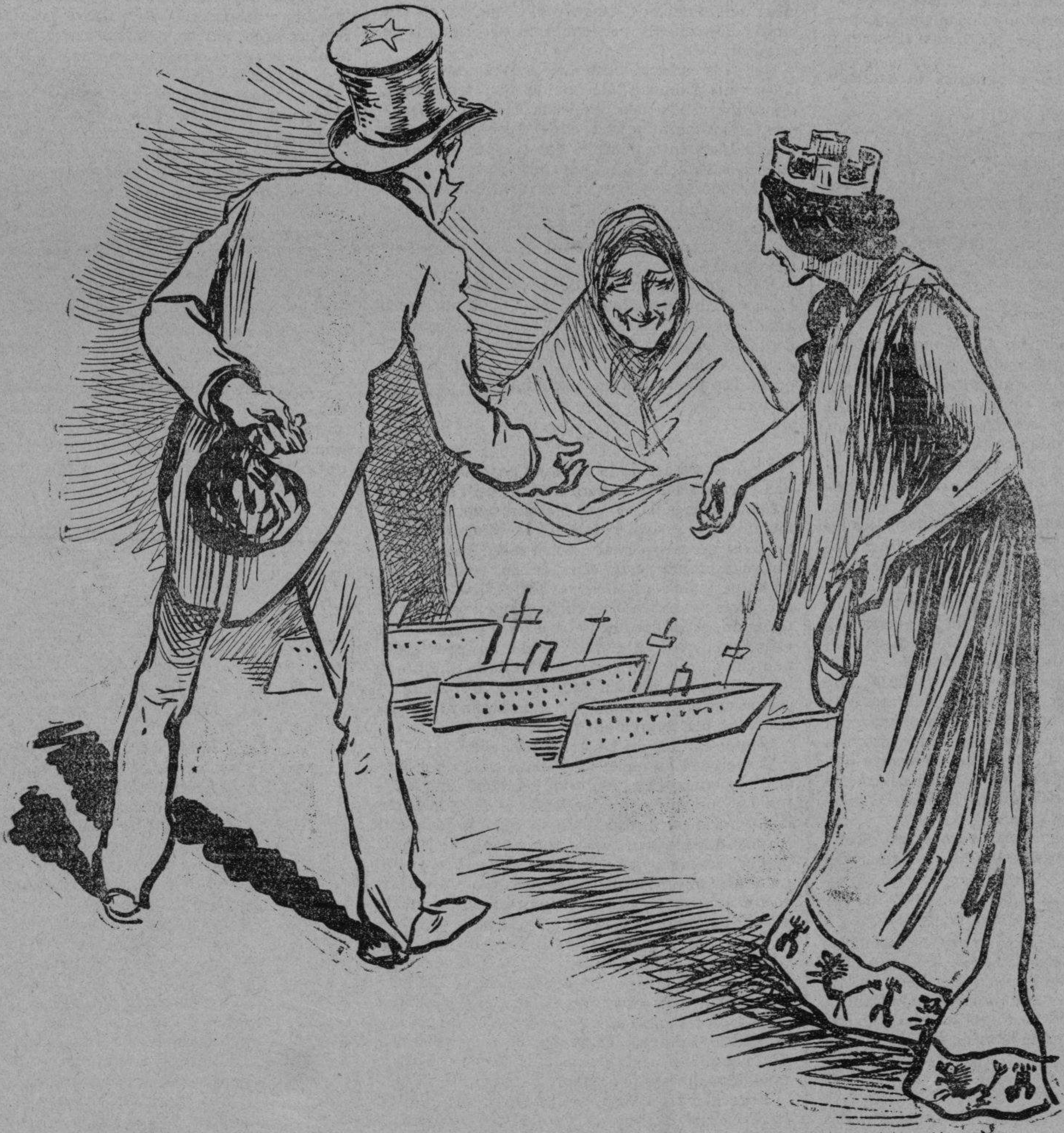
SE TROBARÁ EN TOTS LOS KIOSCOS DE LA RAMBLA Y DEMÈS LLOCHS DE VENDA DE PERIÓDICHS

Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2, bis, baixos

Número solt, 5 céntims.--uscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: TEXT: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Cuento per *Baltasar Farcosa*.—¡...! (poesia) per *Lenam Teneb*.—Lo nunci per *Lo Tafaner de la Conca*.—** (poesia) per *M. Garcia Julbe*.—Cantar (poesia) per *Feliciá Elias*.—Imposib'es, per *Lo Tafaner de la Conca*.—Epigramas, (poesia) per *Lenam Teneb*.—Semprevivas, (poesia) per *M. Hargunón*.—Sense such, (poesia) per *Llepa-Fils*.—Cartes de fora.—Caixalada, per *Manel Banet*.—A la vora del foch.—Trenca closcas.—Correspondencia.

LA FIRA DE BELLCAIRE

A bofetadas no 'ns volém embolicar á dir qui guanyaría. pero á comprar barcos, aquest senyor nos acabarà la calderilla

DE TOT ARREU

Galantment invitats assistirem lo prop passat diumenge á la vetllada que en honor del Sr. Rector de St. Pere, celebrá lo «Centre de St. Pere Apostol en la que, se llegiren varias poesias essent totas molt aplaudidas. Entre-mitj se feu entrega de un obsequi al Sr. Rector, que consistia en un rich missal, donatiu de los socis de dt Centre. Despres se representá la «Cambra negra» per lo jove Joseph Domingo, que'ns demostrá sa semblansa al govern central en fer trampas.

¡Que'ns vinguin aquestas societats recreativas á dirnos que sols en el'a hi regna la alegría y lo bon gust!

La «Obra de Bonas Lecturas» d'aquesta ciutat ha tingut la bona idea de fundar una biblioteca quals llibres que ja passen de mil poden llegirse á domicili per preus més economichs que las altras que funcionan ab semblant objecte á Barcelona.

No's cregui que sia una biblioteca mística; de tot hi ha, desde obras profundament científicas fins á novelas.

Es clar que 'ls aficionats al vert no podrán trobarhi á Paul de Kock ni á Dumas; pero las personas que no tinguin lo paladar prudent, podrán trobarhi aliment per las horas d'estudi y d'esbarjo.

Celebrém molt la idea y agraphim lo catálech que ns han enviat

Una gran catástrofe ha tingut lloch en una mina de Belmez de propietat de la Companyia del carril de Madrid á Saragoça y Alicante.

Bona ocasió perquè en Rotschild, que n'es l'amo, inverteixi en socorros á las familias de las víctimas, alguna de las cantitats que ab las jugadas de Bossa d'aquets dias s'ha ficat á la butxaca.

A proposit d'aquets juheus *La Revue des deux mondes* publica un estudi sobre l'Antisemitisme y las sevas causas en el qual se demostra fin á l'evidencia que la guerra contra l'Iglesia Católica ha estat promoguda y sostinguda per l'element juheu. Si s'estudia ab una mica d'atenció el moviment anti-espanyol en els Estats Units s'veu,

1.ª que 'ls iniciadors y patrocinadors dels libelos contra Espanya son juheus

2.ª que 'ls juheus han lograt dominar totas las carreras y posiciones pel mateix istil d'Eurpa, gracias á l'imposició que sobre els governs exerceix la masoneria y

3.ª que l'únich núcleo que en els Estats Units s'esforça en combatre la política de la guerra y fá justicia á Espanya, es el grupo católich dirigit pel Cardenal Gibbons y Monsenyor Frelans.

El mes provocatiu dels diaris yankees *The World* está dirigit per un juheu, Pulitzer, alemany d'origen. Juheu també es lo propietari del *New York Journal* diari mes hipócrita pro tan hostil com l'anterior á la causa d'Espanya y lo únich diari europeu que es afecte als insurrectes el *Daily News*, pert neix á lord Roseberry, gendre del Rotschild de Londres.

Un juheu alemany ha estat encarregat de dirigir l'informació oberta sobre la voladura del Maine.

La nota de la setmana passada ha estat las conferencias donadas pel Rvnt. P. Filiberto Diaz sobre l'Antropologia en l'iglesia de Bethlem. La concurrencia ha sigut extraordinaria, admirant la ciencia del fill de St. Domingo, que ha pulverisat els sofismas dels pseudo sabis de la nostra época.

Posada ab gran solemnitat la primera pedra del convent dels Dominicos sols ens queda á manifestar el desitj de veure aixecar quan mes aviat

millor, el tipich campanar de Santa Catarina, én mal hora destruhit pels liberals del any 35.

La solemne vetllada celebrada pel Circol Católich de St. Joseph de Sant Andreu de Palomar 'svegé concorreguda en estrem. Tots els que hi prengueren part guanyaren molts aplausos pel bon acert en lo desempenyo de l'escullit programa de la festa.

Tot el paysatge de l'Espanya va enrenou; quin bullit, quina activitat, quin anar d'assi y d'alla tota aquesta colla de dropos que 's diuen politichs, ja no's parla d'Estats Units ni de res ni tant sols d'en Frascuelo, tot queda arreconat devant del gran aconteiximent; las eleccions.

Las eleccions, el Sufragi Universal ve aquí la gran farsa moderna sobre tot á Espanya, el Sufragi Universal, el pasteleg universal, tapadora de las grans tupinadas.

Los pobles abatuts per tantas tragerias no tenen ni ale per escupir á la cara de tota aquesta colla d'encasillats que's reparteixan los districtes, aquesta colla de farsants que's burlan de l'abatiment dels infelissos espanyols y encare els fan servir d'escambell per enfilarse per acabals de reventar.

Que se'ls endona del poble á n'aquesta colla d'aspirants á diputat, del poble que representa, res, no hi venen mes que una colla d'impertinents á qui faran fugir a cops d'escombra quan tingan l'acta entre mans; la qüestió per ells es, ó satisfacer la vanitat ó altra cosa pitjor.

¡Ah quan sera el dia que s'acabarà tanta farsal quan sera el dia que A untaments Diputacions y Corts las veurem netas d'aquestas escobrerias y seyenthi verdaders representants del poble que trevalla y paga.

Pobles de per tot arreu de la nostra terra obriu l'ull, y quan vinga algun senyorot que no sabeu ahont geu, que no es dels vostres acompanyat d'aquells aucellots que'n diuen cacichs, rebeulo á cops de tomaquet no li f u mal pobret, pro taqueuli la roba aixis al menos anirá brut de dins y de fora.

La mosca d ase de la setmana passada atacant una *fuetada* del setmanari «Lo Mestre Titas» l'ha fet enta ar mes de lo que nosaltres voliam. Primerament, si estava redactada ab cruesa era per ser mosca d'ase que cal posarhi salsa; segonament nostre desitj era pura y sensillament criticar que en un periodich católich se parles malament de sacerdots pensessen com volguessen en política, y tercerament fer constar lo mal efecte que'ns feya el que un periodich porta veu de un parti politich que considerém serio, parlés de la qüestió ab los Estats Units ab la lleugeresa que'n parlan los periódichs dolents cual fi es embolicar y crear conflictes per treuren ells profit.

Confessem que no ho ferem prou be.

Consti, que no tenim cap antipatia als carlins ni n'hi podem tenir puig son tradicionalment católichs y pressisament per axó ens va doldre mes la afirmació poch respetuosa de que els Sacerdots Alfonsins pensaban *políticament* ab el ventre, perquè, desenganyis company lo dir *políticament* no atenua el suposit, puig ja se sap que 's vol dir *soch d'aquets* porque m'atipan ni mes ni menos y aço es mal dit y no es cer.

Y tornant, y perdoni, á lo dels Estats Units res te d'estrany que la nostra BARRETINA periodich católich popular siga altament contraria á la guerra. Vosté, y un servidó lo mateix, ens quedarém á casa tan tranquils com ho hem fet ab las guerras de Cuba y Filipinas, en cambi el pobre poble hi porta enterrats vuytanta mil fills de mare y altres tans de malmesos per sempre.

Francamenl atiar á la guerra porque d'altres paguin els plats trencats no ho trovem pas pr u cristiá.

No'ns resta altre que dir si no'ns penedim d'haber

promo gut aquesta qüestioneta, porque tenint com tenim tants d'enemichs fora de casa hem perdut miserablement el temps; ab aço tanquèm de cop, cadascú que treballi pel seu cantó en bé de la Religió que lo demés son trons y, acabat amen Jesús.

CUENTO

Un dia anava pel carrer del Hospital, un pobre home, que 'l vestit que duya apenas si valia dos cuartos.

Un xicot que semblava ser d'una bona casa al veurer al pobre jayo ab aquell ropatge tant miserable s'hi acosta y l'hi preguntá:

—Escolteu bon home. ¿No teniu cap mes trajo que aquestos pellingos que porteu?

—No senyor, respongué 'l pobre, no 'n tinch cap mes... com soch un miserable que visch sols de la caritat...

—Donchs mireu, va dir lo jove si voleu venir ab mi, jo vos portaré á casa d'un sastre y demá podreu anar molt mes ben vestit que no pas avuy porque 'n tindreu un de nou sense que os costl cap diner.

—¿De veras senyoret! ¿No m'enganya? exclamá l'infelís estranyat de que hi hagués una tant bona ánima que 's compadeix d'ell.

—No vos engany; veniu y de aquí un cuart vos haurán pres la mida y demá vestit llest.

—Ja está dit, fio ab la seva paraula.

Y tots dos comensaren á caminar envers la Rambla y despres de haber atravesat alguns carrers entraren, entraren en una sastreria ahont lo rumbós senyoret maná que prenguessen la mida a jayo atrotinat.

L'endemá aquell vell comparegué altre volta á la sastreria y li donaren lo trajo nou qu'era molt bó y que sens dupte valia molts cuartos.

L'home tant prompte torná á casa seva 's va treure la roba vella y content com unas pascuaé va sortir al carrer que sembla va un senyó.

Lo qui li havia fet lo regalo passava cada dia pel carrer del Hospital y tenia goig de veure com aquell home lluhia 'l nou ropatge; pero una tarde vet' aquí que 'l xicot passa com de costum y queda extranyat al veurer que 'l pobre tornava á portar 'ls quatre pellingos d'abans. Llavors el minyó que va y li pregunta:

—Y donchs com es aixó? ¿Que n'habeu fet del vestit nou?

—¡Ay senyoret! varem tenir un mal acert aquell dia. Desde 'l moment que vareig sortir al carrer ab lo trajo nou ningú m'ha volgut fer caritat, tant que á fi de apagar la fam d'aquests dias que l'he dut no he tingut cap mes remey que empenyarlo.

BALTASAR FARCOSA

! . . !

—Al camp vamos Igual
—A que vais, já merendar?
—No señor á ventilar una cuestion personal.

Lo baró de la Catxassa y el Compte de l'Any passat, tenen un gran desafío á mort per ser grave 'l cas, puig en una cantonada los dos van ensopegá, pero ab tant mala fortuna, que 'l Compte de l'Any-passat al Baró de la Catxassa li deixá aixafat lo nas...

Al camp del honor arriban l'un y l'altre apadrinats, y 'l Baró que va per feyna, baixa del cotxe d'un salt, se fica d'ns l'altre cotxe y al Compte de l'Any-passat agafantlo, ne fa micas perquè diu que ja es pagat.

Sos padrins quant aixó veuen al Baró agafan pel bras, y ficantlo dins del cotxe lo retiran de combat;

mentres que 'ls padrins del altre
al veure al Compte estripat
aprofitan tots los trossos
per poguerlos enganxá,
en tant qu' exclaman: «¡Ah pillol
no t' en escaparás pas,
puig un cop tinguém lo Compte
enganxat per tots costats,
t' el porté'n altre vegada
y allavors... ¡l' has de pagar!»

LENAM TENEB

LO NUNCI

Arribá un marxant á un poble de montanya, y á fi de anunciar-se y d' engrescá á las vehinas, feu pregonar, que las robas de dos pessetas las donaba á una y las de una á dos rals. Que correguesin á aprofitar la ganga, perque no n' hi hauria pas per aquellas que 'n voldrian.

Desplegá la parada esperant que las donas hi acudirian corrent, pero ab gran sorpresa vegé, que no compareixia ningú á comprarli.

Cremat per tan gran despreci, plegá la parada torná á carregar lo matxo y s' escapá del poble malehínt als vehins y dihentne tots los mil pensaments.

Era bon tros lluny de poblat que encare rondinava; quan s' escaygué á passar una dona que li preguntá:

—Que tal marxant? Prou habeu venut forsa, prou!

—¡Grandisima mal forçada! — li respongué — ¿que potsé vols burlar-te de mi?

—Burlarme de vos per preguntarvos si habeu fet forsa cuar os?

—¡Es que has de saber que encare os espero. No ha comparegut per la parada cap donota de las de aquest mal poble!

—Perque vos ne teniu la culpa.

—¿Que jo 'n tinch la culpa has dit? Explicat.

—Si en lloch de haber fet pregonar las robas que porteu, á doble preu del que valen, las haguesin ofert á la mitat, pla que os haguera anat millor que are.

—¡Si precisament las he fet cridar á mitat de preu y no al doble!

—No es veritat aixó. Encare 'm sembla sentir al nunci quant ha dit, que les robes de dos rals las donaria á pesseta y las de pesseta á dos.

Lo pobre marxant alashoras compregué lo perque ningú li habia dit bestia que fas aquí.

Lo taul del pregoné, habia fet la crida al revés de com ell li habia explicat. Y cremat contra aquell tanoca y dihent que en altre ocasió li pagaria la tretta, s' aná allunyant del poble.

LO TAFANER DE LA CONCA

**

Lo trist hivern se 'n es anat
y sobre la terra
ha posat son regnat joyós
la riatllera primavera.

S' han ja enverdit los camps
la ponsella desclosa
despedint suau perfúm
se convertirá en rosa.

Torna á son niu l' aureneta
y á posta de sol
hermosa troba al Criador
canta lo rosinyol.

M. GARCIA JULBE

Cantar

Plora, plora la mareta
per son fill que á Cuba ha anat
plora, plora pobre mare
que á ton fill may mes veurás.

FELICIA ELIAS

IMPOSSIBLES

Per un sabaté,—Fer sabatas per uns tres-peus.
Per una lletera,—Munyí la vaca de un cotxe.
Per un esmolet,—Esmolá una fulla de servicis.
Per una cuynera,—Fe sopa ab betas de es-

pardenyas.
Per un licorista,—Tapá ampollas ab taps de nas.

Per un metge,—Pendre 'l pols á una ma de papé.

Per un barbé,—Sangrá lo bras de un carro.
Per un oculista,—Operá 'l ull de una escala.

Per un campané,—Tocá á morts ab las campanas dels estudiants.

Per un militar.—Fer fusellar lo soldat d'una regadora.

Per un optich,—Fer un lente per un ull de poll.
Per un músich,—Posá en solfa una americana de vellut.

LO TAFANER DE LA CONCA

EPIGRAMÁTICH

D. Pau Grau de Sotazero,
qu'era tinent onze anys feya,
y era tota sa taleya

ba rers, puig era guerrero
decidit, res l'espantaba
es á dir, si, la batalla
que sa nombrosa quitxal'a
al demanarli pá alsaba.

Per xó una guerra volía
hont pogués guanyar galons
per medi de sas accions,
per medi de sa energia
y acabar d'esta manera
la miseria de sa casa
ab la punta de l'espasa,
aquesta era sa fat-lera.

Mss aixó vols... aixó haurás
y al cap de poch temps D. Pau
se batia com un brau
allá en los camps de Vad-Ràs.

Tardá algun temps á vení,
pro 'l cert es que va torna,
ja no tinent... ¡capitá!
mes no tan brau com ahi.

De sa familia nombrosa
no quedaba per dissort
ningú, tots habian mort
fins l'últim que fou sa esposa.

Vethoaquí que ab situació
tal, va volgué reti.arse
y d'aquest modo passarse
la vida com solteró.

Pro, ja se sab, va vení
lo que de venir li habia
y'l senyó Grau cada día
lo tenia que sentí:

«—Perque volgué retirarse
essent capitá D. Pau.

—Pero digui senyó Grau
¿no pensa pas en casarse?

—Tant mateix de Sotazero
com es que's va retirá.

—Pro perque no's vol casá»
fins que's posaba tan fiero
que'ls contestaba:—¡Babaus!

jo D. Pau no vuy casarme
y he fet molt be en retirarme...
perque ja no vuy mes *Graus*.

LENAM TENEB

SEMPREVIVAS

Perque passat 'a festa
lo plor nega mos ulls?
Recorts d' horas ditxosas
lleugeras com lo fum.

Recorts d' una mareta
que no vegí morir.
Jo sempre en ella penso
puig qu' ella n' es per mi,

estrella benfactora
que 'm guia en esta vall.
Sí un jorn lo cel jo guanyo
ella m' hi haurá portat.

M. ARGIMON

SENSE SUCH

I

Ay, senyors Barretinayres,
Crech que no ho saben pas tot
¿Volen sabé alguna cosa?

—Si.

—Donchs, apa, aqui soch jo.

Tinch un pardal tan remaco,
tan titero y tan hermós,
que vaig á ferli uns quants versos,
de alló que s' en diu millor.

Las dotze de la nit... ¿senten?

M' en vaig al llit... ¡quina son!

II

Escoltin, me descuydava
de preguntarshi una cosa:

¿No es cert, que cada setmana
destrossan cent «esquellotas»?

—Si...

—Donchs, bueno, estém entesos

¿Que ja esperan la rêsposta?

—Es clar, home, qu' esperém...

—Ja 'ls hi diré un altre volta.

Las dotze de la nit... ¿senten?

M' adormo... Tinguinla bona.

III

Mirin qu' es ser descuydat!
Vaja no s' enfadin que ara

me recordo d' una cosa:

Si may passesin per casa

no truquin mes que dos pichs,

ó la festa els costa cara.

Are vostés ja voldrian

sapigué d' aixó la causa.

Las dotze de la nit... ¿senten?

M' en vaig á escalfar las pallas.

IV

¿Que vol que 'ls hi digui jo?
¡Si tinch tan poca memoria!

Vamos... Sols una paraula;

¿Oy que tota aquesta absolta,

A ningú faran notoria?

—Pero home que 's lo que ha dit?

—Démá ho dire, que ja es hora.

Las dotze de la nit... ¿senten?

¡Quina son tinch!... La memoria

LLEPA FILS

CITACIÓ

No sé qui'm deté, pardals...
Deixeume empunyar la vara
D'arcalde; que posaré
En los arbres de la Rambla
Una colla de esparvers
Que se os menjarán *en salsa*
¿Hont s' es vist? ¡Porchs, mes que porchs!
Empastifar als que passen
Com si fossin *escusats*...
Aixis exclamantme anava
Per la Rambla, allá... á las sis
Quant tota la pardalada
S' en va tot cantant al llit.
¿Saben perque m' exclamaba?
Perque vaig comprá un barret
De lo mes fi que corra ara.
Y... vamos... ho diré clar
(Encar qu' es una ximplada)
Vaig tenir la vanitat,
De lluhirlo per la Rambla.
Al passar front al Liceo,
Deixá aná que'l li sobraba,
Un pardal mes gros qu' una oca,
En ma payo'a estimada.

Desseguít lo mocador
 Va esbarriar l'argamassa,
 Mes no pogué treureho tot
 Y m'hi quedá una gran taca.
 Torno á ficarme l'barret,
 Però encar no me l'possaba,
 Cahuen dos centims d'ungüent
 De pardal (ó de pardala)
 Si era ó no mascle ó famella,
 Aixó averigüelo Vargas.
 Digufme, donchs, ¿no tinch dret,
 D'aixecar criminal causa
 Contra aquests porchs de pardals
 Que nevan sobre 'ls que passen?
 Per çó en el diari 'ls cito,
 Per tota l'altra setmana
 Jo vull drets y perjudicis,
 O sino faré venjanç :
 Ab lo coll á terra tots,
 Los faré ab arros per Pascua.

LLEPA FILS

CARTAS DE FORA

Sr. Director de LA BARRETINA.

Solsona 8 de Mars de 1898

Molt Sr. meu: Molt solemna y magestuosa, fou la festa ab que 'ls estudiants d' aquest Seminari festejaren al inclit Patró de las Escolas Catòlicas Sant Tomas de Aquino.

Concurrídisima comunió general al matí, y solemníssim ofici á las deu ensalçant las glorias del Angelich Doctor lo religiós mercedari P. Marian Alcalá. Aquí tingueren un desengany casi tots, puig se deya que 'l sermó fora en nostra aymada parla catalana; pero com que avuy hi ha la mania de que 'l castellá fa mes fi, veliaquí perque 'l tinguerem en castellá. La professó del vespre fou lluhidissima de modo que may s' havia vist com aquest any. Portavan al triomph l'efigie del Sant los aventatjats y aplicats teolechs Casals, Rovira, Gasó, y Foix. Al arribar la professó á plaça se cantaren los goigs distintgintse pel cant lo teolech Francisco Roderga y Plans retrunyint per l'espai acabats los goigs, una grantronada, Darrera'l San Tomás, l'altre la Summa y l'altre una ploma y tinter en la memoria de lo qu' escrigué. No li parlo del demés; per que seria llarch de contar.

Cloncoch donant moltisimas gracias per lo que s' han lluhit als Senyors Comissionats Cassi, Soler Serra, Bover, Bartrina, Roca, Ballús (F.), Ballús (E.) y demés.

Mani y disposi de S. S. S.

TUTA

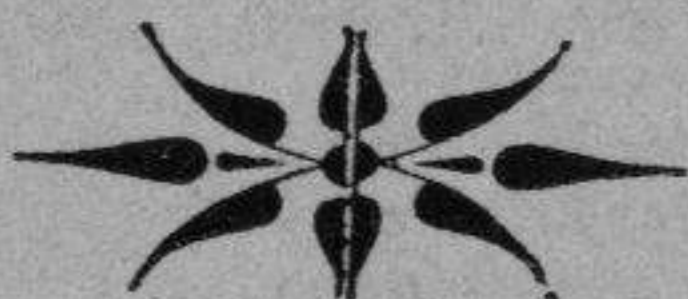
Sr. Dr. de La Barretina.

Nombrosa y distingida fou la concurrencia que concorregué á la vetllada literaria-musical, celebrada per l' institut Salesiá lo passat diumenge en honor de son Patró Sant Jeseph.

Daba gust sentir declamar hermosas poesías á nins de pochys anys, ab una propietat y aplóm maravellosos. Entre altres nos causaren verdadera satisfacció los noyets Fontdevila, Vergés, Cortada, Saavedra y mes que tots lo nen Francisco Guasch que declamá uns versets á sant Joseph ab una entonació y energia mes dignes d' uu diputat á Corts que d' un noyet d' onze anys.

L' orfeó del Centre Catòlich «D. Bosco» fundat fa un mes y mitx en lo mateix institut y dirigit per lo simpatic mestre Sr. Rodrigo, doná lluhiment á la festa executant ab singular acert varias pessés de son repertori, alguna de las quals tingué los honors de la repetició. Nostra enhorabona mes complerta als bons P. P. Salessians per lo be que fan en la barriada hont están establerts.

GALITROFO

CAIXALADA (1)

Desde que'l sastre Corós
 pinta, qu'es molt generós;
 puig qu'olvidant las solapas
 se dedica á donar capás.

MANEL BENET.

Vetaquí que una vegada hi havia un rey que en tenia tres fillas.

La mes gran se anomenava Flordelliri la mitjana Florderruda y la mes petita Maria Lluissa.

La petita era la que 's cuidava de las feynas de la casa y la major era la conellera de son pare.

La mitjana sols se pagava de las paraulas de amor de sos galans.

Vetaquí lo parlament que Flordelliri y Maria Lluisa tenían en una de las cambras del palau:

—Hem d' avisar al rey nostre pare pera que repiti á Florderruda per sa frevolitat y sa lleugeresa.

—Si, mes nostre pare s' en'elloni á creyent que 's la enveja de sa boniquesa qui dicta nostres paraulas. Jo c ech que lo mellor fora parlarli á n' ella...

Estant en aquestas rahons entrà en la cambra lo Rey qui havia sentit tota sa conversa y abrasantlas digué:

—He sentit fillas meas vostras paraulas y posaré remey aviat.

Lo Rey cumplí sa paraula Des aquell jorn en avant may mes Florderruda fou frèvo la ni lleugera

TRENCA - CLOSCAS

XARADAS

Desxifra, volgut lector,
 la xarada que faré
 en vers que fácil m'es fè,
 com la fá un bon trovador.

Es mon prima, fiel company
 d'un gran hom, tella persona,
 que venera Barcelona
 ab regositj un cop l'any.

Ma segona si cavilas
 (encar que no siguis viu)
 trobarás qu'es negatiu;

y allavores t'espavilas
 per la tersa qu es fillet
 un objecte necessari

per poguer ab ell tastarhi
 tota classe de xaret.

¿No atinas quin nom pot ser
 mou total?... ho dius de broma.
 Molt senzill: es el d'un home
 que dona avuy poch que fer.

S. BORRUT Y SOLER.

Animal es la primera
 La segona musical
 Un article la tercera
 Y nom de Sant lo total

Lo Noy Piu

GEROGLIFICH

∴ ÷ I F I
 MARS

I X X X

=

(1) De una collecció próxima á sortir.

LOGOGRIFO DE LLETRES

¿Quina lletra, es la mes balladora?

¿Quina lletra, es lo mes, pobra?

¿Y la lletra aristocrática?

¿Y la lletra mes persona?

¿Y la lletra mes embustera?

¿Y la lletra mes devota?

¿Y la lletra mes encantada?

¿Y la lletra que sempre

se equivoca?

Formar ab aquestas preguntas, las cinch primeras el nom de una dona valenta y las tres últimas un varó.

DOS GERMANS OLOTINS.

TARGETA

A. V. Garin

Combinár ab aquestas llettras lo titol d' un carrer de Barcelona

R. EÑODOC

(Las solucions al número vinent).

SOLUCIONS ALS TRENCA CLOSCAS DEL NÚMERO PASSAT

A la targeta: Sant Feliu de Llobregat.

Geroqlifich numerich Cartagena.

A las xaradas rápidas:

SOLSONA

CARDONA

MASNOU

SALÁS

PALAMÓS

Font de Tagastet: Anirá per estar ben fet.—S. P. T. de S. Pere de or: Los seus versos fan ¡horror!.—Lo Llenyater de Campllonch: Molt be, llenya de bon tronch.—Prudenci Grau: Aquest cop deixins en pau.—Ilime Laucsap: S' inserterá, V. 'n sab.—Baltasar Farcosa: Bé, envihi alguna altre cosa.—Joan de la Roca: Envia qualsevol que 'm xoca.—Trenca Cetrills: Va, V. es un dels bons fills.—Lenam Teneb: Sempre de broma ben fet.—Tuta: Sa carta ha sigut á la impremta duta.—Carlos d' Alfonso: Lo copiar ho pot fer un sonso.—Baltasar Barcosa: Cada setmana es molt di; mes si son treball es fi, publicarém molta cosa.—Salvador Ribera: Omplirian sos tres creus LA BARRETINA sencera.—Salón: no trobo consonant, reira mon, pero 'l vers anirá, molt be qu' está.—C. Tomás: Digui al mes que respecti las sotanas y amichs com sempre.—J. Ximó: Ja fora donar massa voltas al assumpto.—Un del Moli de Ruquerols: Deixém tranquilas á las xinxas, si li sembla.—Un pintor prosaich: Esperém á que 's torni poeta.—Un que may s' esquila: Lo segon es vell y l'altre... val mes no parlarne en lo periódich.—Refila Fluviols: Publicarém algunas cosas.—H. I. J. K: Va bé.—A. Lió: No 'ns sembla á proposít per LA BARRETINA.—Lo noy de Lloret: Tampoch.—Santiago Beleta: La d' avuy es fluxeta, veurém.—J. Montserrat y C.: Deixis de castellá ¡ey! l'altre tampoch.—Un home furat: Aixó contiho als seus companys d' estudi.

Queda correspondencia pera contestar.

Impremta de P. Bofarull.—Palau, 1. Barcelona